

ŚW. JACEK INFO

Modlitwa | Społeczność | Informacje

Modlitwa

"Wtedy oświecił ich umysły, aby rozumieli Pisma" (Łk 24, 45a). Chciejmy odkryć wielki dar, jakim Pan nas obdarza. Jest nim Duch Święty, który pozwala rozumieć słowa Pisma świętego. Wobec takiego daru nie sposób odmówić Panu spotkania się z Nim i wsłuchiwanie się w Jego naukę. Przyjmując Boże Słowo wprowadzajmy je w codzienne życie. (KO)

8 maja - Uroczystość Wniebowstąpienia Pańskiego - Łk 24, 46-53 Jezus został uniesiony do nieba

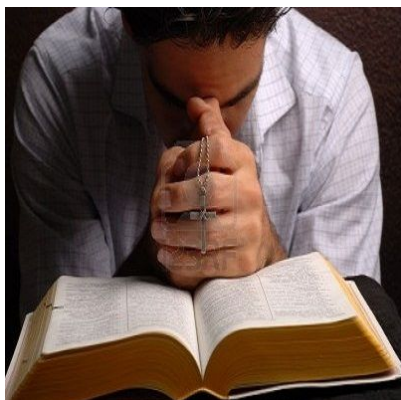
15 maja - Uroczystość Zesłania Ducha Świętego - J 20, 19-23 Jezus daje Ducha Świętego

19 maja - Święto ku czci Jezusa Chrystusa Najwyższego i Wiecznego Kapłana - J 17, 1-2. 9. 14-26 Za nich Ja poświęcam w ofierze samego siebie, aby i oni byli uświęceni w prawdzie

22 maja - Uroczystość Najświętszej Trójcy - J 16, 12-15 Wszystko, co ma Ojciec jest moje. Duch z mojego weźmie i wam oznajmi.

26 maja - Uroczystość Najświętszego Ciała i Krwi Chrystusa - Łk 9, 11b-17 Rozmnożenie chleba

29 maja - Łk 7, 1-10 Uzdrawienie sługi setnika

Fatima - orędzie nadziei

Do objawień w Fatimie doszło między 13 maja, a 13 października 1917 roku - w trzecim roku I wojny światowej, w okresie trudnym nie tylko dla Portugalii, ale i całego świata. Objawienia Matki Boskiej w Fatimie do chwili obecnej są komentowane i poruszane. Musimy pamiętać, że Franciszek widział Maryję, lecz Jej nie słyszał, Hiacynta widziała Matkę Boską i słyszała, a Łucja widziała, słyszała i rozmawiała z Maryją.

Pierwsze objawienie Matki Bożej. Cova da Iria, 13 maja 1917 r.

Matka Najświętsza wzywa do ofiarowania cierpień za grzeszników: "Czy chcecie ofiarować się Bogu, aby znosić wszystkie cierpienia, które On wam ześle jako zadośćuczynienie za grzechy, którymi jest obrażany i jako prośbę o nawrócenie grzeszników?... Będziecie musieli wiele cierpieć, ale łaska Boża będzie waszą siłą". Prosi też o codzienny Różaniec: "Odmawiajcie codziennie Różaniec, aby uzyskać pokój dla świata i koniec wojny".

Drugie objawienie Matki Bożej. Cova da Iria, 13 czerwca 1917 r.

Maryja powtarza prośbę o codzienny Różaniec i ogłasza pragnienie Jezusa, by była lepiej znana i miłowana; mówi też o swym pragnieniu ustanowienia nabożeństwa do swego Niepokalanego Serca: "Jezus chce posłużyć się tobą, aby ludzie mnie poznali i pokochali. Chciałabym ustanowić na świecie nabożeństwo do mego Niepokalanego Serca". Zapewnia, że nigdy nie opuści Łucji: "Nie trać odwagi. Nigdy cię nie opuszczę. Moje Niepokalane Serce będzie twoją ucieczką i drogą, która zaprowadzi cię do Boga".

Trzecie objawienie Matki Bożej, Cova da Iria, 13 lipca 1917 r.

Powraca prośba o codzienny Różaniec i składanie ofiar za grzeszników. Maryja przekazuje dzieciom trzyczęściową tajemnicę: o istnieniu piekła ("Widzieliście piekło, do którego idą dusze biednych grzeszników"), o ocaleniu, jakie jest w Jej Niepokalanym Sercu ("Aby je uratować, Bóg chce rozpowszechnić na świecie nabożeństwo do mego Niepokalanego Serca. Jeżeli zrobi się to, co wam powiem, wielu zostanie przed piekłem uratowanych i nastanie pokój na świecie"), o prześladowaniu chrześcijan przez komunistów i cierpieniu Ojca Świętego ("Ojciec Święty... doszedłszy do szczytu góry, klęcząc u stóp wielkiego Krzyża, zabity został przez grupę żołnierzy... i w ten sam sposób zginęli jeden po drugim inni Biskupi, Kapłani, zakonnicy i zakonnice oraz wiele osób świeckich, mężczyzn i kobiet różnych klas i pozycji"). Matka Najświętsza dodaje: "Kiedy odmawiacie Różaniec, mówcie po każdej tajemnicy: O mój Jezu, przebac nam nasze grzechy, zachowaj nas od ognia piekielnego, zaprowadź wszystkie dusze do nieba, dopomóż szczególnie tym, którzy najbardziej potrzebują Twego miłosierdzia".

Czwarte objawienie Matki Bożej. Valinhos, 19 sierpnia 1917 r.

Maryja kieruje wielkie wezwanie do modlitwy: "Módlcie się, módlcie się wiele, czyńcie ofiary za grzeszników, bo wiele dusz idzie na wieczne potępienie, nie mają bowiem nikogo, kto by się za nie ofiarował i modlił".

Piąte objawienie Matki Bożej, Cova da Iria, 13 września 1917 r.

Matka Boża ponawia prośbę o Różaniec: "Odmawiajcie w dalszym ciągu (dokończenie str. 2)

Patron miesiąca

Święta Urszula Ledóchowska (17.06.1865 - 29.05.1939)

„Obym tylko miłować umiała! Palić, spalać się miłością”

Młodość

Julia Ledóchowska przychodzi na świat 17.04.1865 roku w Loosdorf (Austria) jako drugie z siedmiorga dzieci Antoniego Ledóchowskiego (potomka starego polskiego rodu) i Józefiny Salis-Zisers (Szwajcarki z rycerskiego rodu Salisów). W 1874 roku rodzina przenosi się do Sankt Pölten, większego miasteczka niedaleka Loosdorf. Tam Julia razem ze swoimi siostrami uczęszcza do Szkoły Pań Angielskich, gdzie otrzymuje wykształcenie o profilu humanistycznym. W 1883 roku urzeczywistniają się plany Antoniego, by wrócić z rodziną na ziemię polskie. Ledóchowscy nabywają dworek w Lipnicy Murowanej (k. Krakowa) i przenoszą się z Dolnej Austrii do Galicji. Julia zajmuje się administracją domu i gospodarstwem. W wolnym czasie uczy się języków obcych, dużo czyta, maluje. W 1886 Julia wstępuje do klasztoru urszulanek w Krakowie. Po nowicjacie Julia składa śluby zakonne i otrzymuje imię: s. Maria Urszula od Jezusa. Pracuje jako nauczycielka i wychowawczyni w szkole prowadzonej przez siostry urszulanki. Jest ceniona i kochana przez młodzież. Uzupełnia swe przygotowanie pedagogiczne. Bierze lekcje malarstwa i ozdabia klasztor malowidłami ściennymi i obrazami. W 1904 roku zostaje wybrana przełożoną klasztoru krakowskiego. W tym okresie, dzięki jej staraniom, powstał przy klasztorze pierwszy internat dla studentek uczelni krakowskich.

Podróż do Rzymu i Rosji

Matka Urszula odbywa podróż do Rzymu w sprawie zmian w Konstytucjach klasztoru i zostaje przyjęta na audiencji przez papieża Piusa X. W rozmowie z papieżem wyraża swoje pragnienie podjęcia pracy apostolskiej w Rosji. Po powrocie do Krakowa okazuje się, że to pragnienie m. Urszuli było opatrnościowe. Urszulanki otrzymują z Petersburga zaproszenie ks. Konstantego Budkiewicza, proboszcza parafii św. Katarzyny, do pracy wychowawczej w polskim gimnazjum prowadzonym przy parafii. W 1907 z błogosławieństwem papieża Piusa X wraz z dwiema siostrami wyjeżdża do Petersburga, aby objąć kierownictwo internatu dla uczennic gimnazjum. Rozpoczyna swoją drogę w nieznanym... Siostry noszą strój świecki, ponieważ w imperium rosyjskim życie zakonne jest zakazane. Prowadzą internat. M. Urszula szybko znajduje drogę do serc i umysłów dziewcząt. Uczy się języka rosyjskiego i zdaje egzamin państwowy, aby móc prowadzić lekcje języka francuskiego. Jednocześnie stara się o nawiązanie głębszych kontaktów z miejscowym środowiskiem katolickim. Myśli też o formach pracy apostolskiej z Rosjanami. Stara się na przykład o to, aby Rosjanie katolicy mogli słuchać kazań także w swoim języku ojczystym, co dotąd nie było możliwe. Wspólnota sióstr powiększa się. W 1908 roku mała filia klasztoru krakowskiego staje się autonomicznym domem urszulanek z własnym nowicjatem, a m. Urszula jego przełożoną. Wybucha I wojna światowa w 1914 roku powoduje wydalenie m. Urszuli, jako obywatelki austriackiej, z Rosji. Wyjeżdża do Szwecji, do Sztokholmu, a następnie udaje się do Danii. Wspólnie z wyjeżdżającymi kolejno z Petersburga siostrami organizuje szkołę języków dla skandynawskich dziewcząt (w Djursholmie pod Sztokholmem), potem m.in. ochronkę dla sierot po polskich emigrantach (w Aalborgu/ Danii). Jednocześnie uczestniczy aktywnie w życiu katolickiej diaspory w Skandynawii. Powołuje do życia i redaguje pierwszy katolicki miesięcznik pt. Solglimtar i zakłada Sodalicję Mariańską.

Powrót do Polski

W 1918 roku Polska odzyskuje niepodległość. Matka myśli o powrocie ze swoją wspólnotą do kraju. W 1920 roku, dzięki ofiarności norweskiego konsula Stolt-Nielsena, zostaje kupiony majątek w Pniewach niedaleko Poznania. Tutaj powstaje pierwszy dom szarych urszulanek w Polsce. W sierpniu 1920 roku m. Urszula, licząca około 40 osób wspólnota sióstr i grupa dzieci z Aalborga wracają do Polski. Wkrótce potem Stolica Apostolska daje pozwolenie na przekształcenie wspólnoty klasztoru petersburskiego w apostolskie Zgromadzenie Sióstr Urszulanek Serca Jezusa Konającego – żyjące duchowością urszulańską oraz tradycją pracy wychowawczej jako uprzywilejowanego narzędzia ewangelizacji. Matka Urszula formuje siostry do umiłowania Boga ponad wszystko, pragnąc, aby żyły w prostocie, były pokorne, a równocześnie pełne poświęcenia i twórcze w służbie innym, zwłaszcza dzieciom i młodzieży.

Różaniec"; potwierdza też znaczenie ofiary: "Bóg jest zadowolony z waszych ofiar. Nie chce jednak, abyście w łóżku nosiły na sobie sznur pokutny. Noście go tylko w ciągu dnia".

Szóste objawienie Matki Bożej, Cova da Iria, 13 października 1917 r.

Cud słońca. Matka Najświętsza wzywa do modlitwy i nie obrażania Boga: "Nie przestawajcie odmawiać Różańca. Nie obrażajcie więcej Boga, bo już i tak został bardzo obrażony".

(Marta Gil)

Informacje

Jubileusz 25-lecia święceń kapłańskich księdza proboszcza Jacka Piszczka - uroczysta Msza święta w intencji jubilata: 29 maja godz. 12.00. ZAPRASZAMY!

I Komunia święta dzieci z trzeciej klasy szkoły podstawowej odbędzie się 8 maja 2016 r., zaś uroczystość **rocznicy I Komunii świętej** 15 maja 2016 r..

W kwietniu **chrzest święty** przyjęli:

- Szymon Ignacy Rzeźnik,
- Aleksander Sołek,
- Łucja Faustyna Dulińska,
- Hanna Małgorzata Buczak,
- Jan Maciej Has.

Życzymy Im, aby wzrastali w łasce u Boga i u ludzi, a Rodzicom niech Maryja wyprasza wiele radości i cierpliwości w wychowaniu w wierze i mądrości Bożej.

W ubiegłym miesiącu **odszedł z naszej wspólnoty do wieczności** śp. Zbigniew Anioł. Pokój Jego duszy.

Uśmiech, pogodę ducha i dobroć uważa za szczególnie wiarygodne świadectwo więzi z Chrystusem. Spala się miłością do Jezusa Chrystusa i ta miłość pozwala jej kochać każdego człowieka, bez względu na wyznanie, przekonania, pozycję. Gdy umiera w Rzymie, 29 V 1939, ludzie mówili, że zmarła święta...

Jan Paweł II beatyfikował Matkę Urszulę 20 czerwca 1983 w Poznaniu. 18 maja 2003 roku, w dniu swoich 83. urodzin - ogłosił ją w Rzymie świętą.

Modlitwa o kanonizację dzieci fatimskich

Przenajświętsza Trójco, Ojcze, Synu i Duchu Święty, wielbię Ciebie w najgłębszej pokorze. Z głębi serca i mojej duszy dzięki Ci składam za objawienia Najświętszej Maryi Panny w Fatimie. Boże, jeśli to przyczyni się do większej chwały Twojej i dobra naszych dusz, przez zasługi Najświętszego Serca Jezusa i przyczynę Niepokalanego Serca Maryi, błagam Cię, byś raczył wsławić w Kościele Świętym błogosławioną Hiacyntę i błogosławionego Franciszka udzielając nam z ich wstawiennictwem łask , o które Cię pokornie prosimy. Amen. Ojcze nasz..., Zdrowaś Maryjo..., Chwała Ojcu...

Proces beatyfikacyjny pastuszków z Fatimy, Franciszka i Hiacynty został przeprowadzony w latach 1952-1979 i zakończył się 13 maja 1989 r. promulgowaniem w obecności Ojca Świętego Jana Pawła II dekretu Kongregacji Spraw Kanonizacyjnych o heroiczności ich cnót. Ich wspomnienie obchodzimy w dniu 20 lutego.

Jubileusz 100. rocznicy objawień fatimskich

Jubileusz 100. rocznicy objawień fatimskich z udziałem Episkopatu Polski będzie miał miejsce w Sanktuarium Matki Bożej Fatimskiej na Krzeptówkach w Zakopanem w dniu 6 czerwca 2017 roku. Uroczystej Mszy św. będzie przewodniczył J.E. Ks. Abp. Stanisław Gądecki - Przewodniczący Konferencji Episkopatu Polski - Metropolita Poznański. Tego dnia zostanie ponowiony przez Episkopat akt poświęcenia Polski Niepokalanemu Sercu Maryi, zgodnie z prośbą jaka została skierowana przez Matkę Bożą w Fatimie. Pierwszy taki akt miał miejsce w 1946 roku, kiedy to na Jasnej Górze Episkopat Polski pod przewodnictwem Prymasa kard. Augusta Hlonda dokonał poświęcenia naszej Ojczyzny Niepokalanemu Sercu Maryi. Matka Boża prosi każdego z nas o włączenie się w dzieło zbawienia świata, ratowania siebie, swoich najbliższych, Polski i świata. Wiemy, że tylko miłość Chrystusa może przezwyciężyć całą grozę zła, które ciąży nad nami i nad całą ludzkością. Chrystus potrzebuje jednak naszej zgody, aby mógł działać przez nas i docierać swoją miłością do największych grzeszników. Jesteśmy więc wezwani do zjednoczenia się z Niepokalanym Sercem Matki Najświętszej, aby nas uczyła żywej wiary i ufności, która ma się wyrazić:

1. w odwróceniu się od grzechu i życia zgodnie z zasadami moralnymi i nauką Kościoła Katolickiego;
2. w codziennej modlitwie różańcowej i medytacji Pisma św.;
3. w praktyce pierwszych piątków i sobót miesiąca w intencji wynagrodzenia Najświętszemu Sercu Pana Jezusa i Niepokalanemu Sercu Matki Bożej za grzechy własne i świata;
4. w comiesięcznej spowiedzi i jak najczęstszym przyjmowaniu Jezusa w Eucharystii, a także, jeżeli to jest możliwe, poście o chlebie i wodzie w środy i piątki. Spełnienie tych prośb Matki Boskiej Fatimskiej jest ratunkiem dla każdego z nas, Polski, Europy i świata.

(Informację zebrała Marta Gil)

Chrzest święty w Kościele Katolickim (część 2)

Kontynuując rozważania nt. chrztu świętego dziś przedstawiamy wyjaśnienie znaków i symboli towarzyszących temu sakramentowi.

Sam moment chrztu poprzedza wyrzeczenie zła oraz wyznanie wiary, które kończy się bardzo znaczącym stwierdzeniem kapłana: „Taka jest nasza wiara. Taka jest wiara Kościoła, której wyznawanie jest naszą chlubą, w Chrystusie Jezusie, Panu naszym”. To osobiste wyznanie wiary, wyznanie wiary w prawdy chrześcijańskie przez rodziców i chrzestnych zostaje w ten sposób przyjęte i potwierdzone przez Kościół. Trzy pytania o wiarę odpowiadają udzielaniu chrztu w imię trzech osób Boskich. Dalej mają miejsce obrzędy wyjaśniające: namaszczenie dziecka olejem krzyżma na szczycie głowy, wręczenie białej szaty i świecy. Często traktowane są one jako rzeczy dodatkowe i nieistotne, tymczasem w nich wszystkich chodzi o wiarę.

Namaszczenie głowy

jest wyrazem związku z Chrystusem kapłanem i królem. Czym jest kapłaństwo Chrystusa? Na podstawie Listu do Hebrajczyków, możemy powiedzieć, że Jezus Chrystus jest kapłanem, bo wszedł do przybytku nie ręką ludzką uczynionego (por. Hbr 9). Kapłanem zaś stał się przez to, że był posłuszny aż do śmierci (por. Hbr 10). To namaszczenie, kapłańskie namaszczenie, kapłaństwo chrzcielne, które się tutaj zaczyna, jest wezwaniem do posłuszeństwa, a nie tylko wyjaśnieniem czym jest chrzest. Jest tym samym wezwaniem, które św. Paweł zawiera w Liście do Rzymian: proszę was, bracia, przez miłosierdzie Boże, abyście dali ciała swoje na ofiarę żywą, świętą, Bogu przyjemną, jako wyraz waszej rozumnej służby Bożej (Rz 12,1-2). To namaszczenie bardzo dużo znaczy i jest faktycznym wezwaniem do wiary i służby Bogu nie tylko w odniesieniu do nowo ochrzczonego dziecka, ale przede wszystkim do jego rodziców. Posłuszeństwo Bogu staje się główną drogą wychowania dziecka.

Świeca do Chrztu

Jej ogień jest symbolem życia, pamięci i odrodzenia. Zapalamy ją podczas Chrztu Świętego, ponieważ symbolizuje ona wiarę i życie duchowe. Podczas Chrztu Świętego świecę trzyma ojciec chrzestny i w odpowiednim momencie zapala ją od świecy Paschału, który symbolizuje Zmartwychwstałego Jezusa.

Biała szatka

jest znakiem nowego życia, przyobleczenia w Chrystusa. Nałożenie białej szaty ma w chrześcijaństwie wielowiekową tradycję. Pojawiło się już w załączku religii katolickiej. Początkowo było traktowane jako naturalna czynność – adeptci tuż po wyjściu z wody i namaszczeniu olejkami musieli się w coś ubrać. Dopiero z czasem szata nabrała swojego niezwykłego znaczenia. Moment nałożenia białej chusty na dziecko lub przyjmującego Chrzest Święty dorosłego oznacza odejście człowieka naznaczonego grzechem i winą i jego wejście w katolicki świat, jako „nowej”, świadomej swej wiary osoby. Odtąd ochrzczony człowiek ma żyć na wzór i podobieństwo Chrystusa, mając na uwadze nauki Kościoła. Szatkę nakłada matka chrzestna. (MO)

Schola dziecięca

Od 2014 roku działa w naszej parafii schola dziecięca. Próby śpiewu odbywają się w środy w godzinach od 16.45 do 17.45 w kaplicy parafialnej. Schola upiększa swoim śpiewem liturgię Mszy św. dziecięcej w każdą niedzielę o godz. 10.00. Przygotowującym dzieci do śpiewu jest grający na gitarze pan Marian Gil. Obecnie w scholi śpiewa dwanaścioro dzieci: Gabrysia, Emilka, Alicja, Paulina, Weronika, Oliwia, Noemi, Alicja, Karolina, Madzia, Kacper, Mikołaj. Wiemy, że trening czyni mistrza, dlatego wszystkie dzieci myślące o śpiewaniu muszą pamiętać, że bycie członkiem scholi to nie tylko miłe towarzystwo i wspólna zabawa, ale regularne próby. Zapraszamy dzieci w każdym wieku do śpiewania, a także dzieci i dorosłych chcących dołączyć grając na instrumentach. Zachęcamy do kontaktu z prowadzącym - Marian Gil tel. 507-240-206

